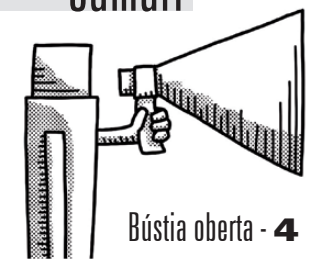

GENT DEL MASNOU

Revista Gent del Masnou
n. 439 | Abril 2025

Bústia oberta - 4

Opinió - 5
COMPARACIONS ODIOSES

Joan Camps Ortíz

Vivències - 6
ROSA PIQUER

Pep Parés

Histories de la vila - 8

VINCLES MASNOVINS AMB MONTSERRAT

Joan Muray

1.000 anys - 10
RECORDS MASNOVINS DE L'ABAT DE MONTSERRAT

+ Manel Gasch i Hurios - Abat de Montserrat

Som - 13
CANVIA LES TEVES CREENCES I TRANSFORMA LA TEVA REALITAT

Dr. Oriol Lugo

Fem poble - 14

ARTS VISUALS
AMB NOM DE DONA

Rosalía Ramon i Ferrándiz

Anècdotes històriques - 16
DEL SANVITX A L'ENTRAPÀ

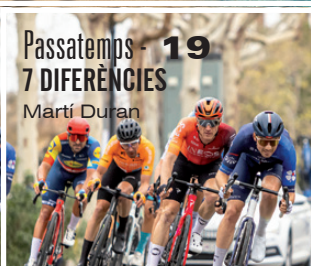
Albert Vidal

Veus - 18

ABRIL - COM SEMPRE

Joana Bofarull Cervera

Passatemps - 19
7 DIFERÈNCIES

Martí Duran

Cròniques d'ultramar - 20
LES 'NURAGHE'

Joan Muray

Obra literària infantil
Parlem de llibres - 22
JOAN SALVAT-PAPASSEIT

August G. i Orri

Pere Martí i Bertran
Il·lustracions:
Marta Espuga

La cuina de l'Antònia - 27
CARXOFES FARCIDES DE BRANDADA DE BACALLÀ

El Cullarot

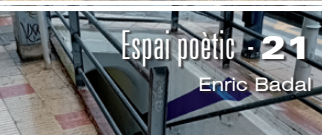
El maridatge de l'Enric
CARA NORD NEGRE TREPAT ECOLÒGIC

El Rebost dels Sentits

Urbanisme - 28
A QUÈ LI DONEM VALOR EN L'ESPAI PÚBLIC?

M. Fabregas

Espai poètic - 21

Enric Badal

Corresponsal del Brasil - 24
EXTREMADURA

Joan Maresma

Activitats - 31
GENT DEL MASNOU

Revista mensual de Gent del Masnou, associació civico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció Joan Camps Ortíz, Joan Casals, Santi Duran, Joan Muray, Manel Pérez i Lluís Valls

Correcció Joana Bofarull, Núria Duran, Temi Duran, Assumpta Inglada, Berta Puig (Oficina de Català del Masnou), Maria Pujol i Rosa Vilaplana.

Portada foto Anton Ignatenko en Pixabay

Disseny i maquetació Estudi Santielena

Publicitat Santi 699 775 558

Imprimeix S.G. Amarant

Tiratge 2.500 exemplars

Edita Gent del Masnou

Dipòsit legal B. 29.758-87
GENT DEL MASNOU
Dr. Agell, 5 baixos - 08320 El Masnou
Tel. 679 036 893
gentdelmasnou@gmail.com
www.gentdelmasnou.cat

• L'entitat Gent del Masnou no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

• El repartiment d'aquesta revista als socis es fa amb el suport de

Editorial

RIENT I PLORANT,
L'ABRIL VA PASSANT

A la primavera, ja se sap, el temps és canviant, ens regalarà dies de sol rialler, dies de pluja ploranera i tots seran benvinguts. Enguany, els darrers dies de l'hivern ens han portat generoses pluges i nevades que han foragitat el fantasma de la sequera i de les restriccions d'aigua. Hem de celebrar-ho.

Els qualificatius de D. Trump. Repassant la premsa seriosa del nostre país, he trobat diverses definicions de la personalitat del president dels Estats Units de Nord-Amèrica, cap de les quals elogioses. El descriuen com narcisista, megalòman, manipulador, racista, autoritari, prepotent, arrogant, misogin, intolerant, agressiu, fanàtic..., en definitiva, un imprementable. Però ell, el seu govern i el seu col·lega V. Putin faran, de ben segur, que empitjorin les nostres vides. Ens abocarà a molta més despesa en defensa, o sigui, armament i com que "d'on no n'hi ha, no en pot rajar", menys despesa en serveis públics i socials, sanitat, ensenyament, i d'aquells pressupostos d'on es pugui retallar. L'experiència ja ens ho ha ensenyat en els darrers anys. Ens ho vendran molt ben maquillat, però tothom sap què són les "faves comptades". Això sí, tot per millorar la seguretat i combatre la injustícia. I jo que ja en sóc gat vell, permeteu-me que en dubti, doncs els fabricants de canons, d'avions de guerra i altres joguines mortíferes es freguen les mans i les accions de les seves empreses puguen vertiginosament a les borses.

Al dia de **Sant Jordi**, patró del nostre país, festa dels enamorats a Catalunya, diada de roses i llibres, segueix la festa de la **Mare de Déu de Montserrat**, la Rosa d'Abril, com va dir el poeta. Montserrat celebra enguany el mil·lenari de la fundació del seu monestir, que vol dir molta història i cultura lligades estretament a la nostra pàtria. Us convido a llegir, pàgines endins, l'escrit que ens ha dirigit el Pare Abat de Montserrat.

Gent del Masnou convoca als seus associats a l'Assemblea anual que se celebrarà el diumenge 6 d'abril, tot desitjant als socis i lectors d'aquesta revista, una feliç Diada de Sant Jordi. ✨

El President

FINQUES MESLLOC
LLIGOÑA CAYETANO
La seva immobiliària del Maresme
93 555 69 03 • www.meslloc.com

Vols rebre la revista a casa?
fes-te soci de
GENT DEL MASNOU
gentdelmasnou@gmail.com

Blanc de guix
CASAL DE SETMANA SANTA
Del 14 al 16 d'abril **Horari** de 9 a 13h.
Preu 70€/ material inclòs
www.blancdeguix.com

Bústia oberta

Les cartes dirigides a l'espai Bústia Oberta és indispensable que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i es publicaran amb el nom i cognoms de l'autor. En cap cas no es publicaran cartes signades amb pseudònim o inicials. Per tal de donar la major oportunitat d'expressió als nostres lectors, recalquem que l'extensió dels escrits no podrà excedir els 1.600 caràcters, espais inclosos; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Data límit 20 de cada mes. Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes, seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

RETROCEDIM

L'actitud reiterada d'alguns polítics actuals, ens condueix a una degradació social envers la calcant dreta. Retrocedim en els minsos guanys aconseguits, amb els anys de lluita cívica pretèrita; talmunt com si en lloc de fixar-se en els aspectes positius de la Història, volguessin tornar, per pròpia voluntat, als temps foscos o absolutistes i contradictoris, que suposàvem superats; anteriors i posteriors al reconegut poder democràtic de la Grècia Clàssica.

Tot ressorgint nous Tirans presumptuosos i fraudulentos, arreu de l'actual món globalitzat, que ens hauria de fer estar sempre amatents, pel que signifiquen de negatius per a la societat. Estats Units, són un alarmant exemple. O, sense anar tan lluny, a Europa o casa nostra, també els tenim. Fins i tot, algú que havia estat sempre d'esquerres i a l'oposició, adoptant-se amb anteriors contrincants, per arribar a la jubilació governant; extrapolant d'aquest mode, l'equilibri democràtic del vot útil.

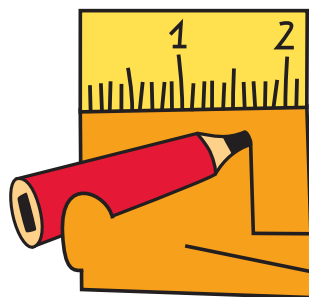
Mentre, bona part de la societat civil, fixa l'atenció cap altres objectius o senzillament, s'inhibeix dels seus drets personals. Entretant, són tractats com a súbdits amb un cert coeficient mental deficitari, que els priva de prendre decisions transcendents; en lloc de ser considerats adults lliures, intel·ligents, crítics i actius. Amb veu i vot, per decidir el seu futur, com a ciutadans de ple dret! I sense les badades lúdiques, organitzades des de l'administració local.

Àngel Zamora i Gracia

FEMflocs fusteria en general

fusteries exteriors • dissenys propis personalitzats
mobles a mida • portes i tarimes
restauració fusteries nobles

630 462 904 • 937 566 168 • femflocs@gmail.com • www.femflocs.com

Núria Solé

perruquera i estilista a domicili

659 796 076 • www.nuriasole.com

Opinió

COMPARACIONS ODILOSES

Joan Camps Ortiz

Va ser Pablo Echenique, assidu col·laborador del popular programa TODO ES MENTIRA, de la CUATRO, qui, el proppassat 14 de març argumentà que Putin és un fonamentalista, homòfob que apel·la a l'Església ortodoxa, emulant el perfil d'un ultraconservador d'extrema dreta.

Posats a homologar semblances, vivim en un món que està en mans de tres mamífers engendrats amb selectes espermes carregades de testosterona, que els marca un paquet que, per gran que el tinguin, en mirar-se al mirall els fa sentir castrats. Només per aquesta anomalia genètica ja ens pagaria la pena treure els mascles del poder i, posant-hi femelles, encetar un futur millor. Model també aplicable a l'Església vaticana i totes les sectes del seu mercat, on els mascles voluntàriament castrats en obediència al vot de castedat no poden evitar el pes real del seu paquet estant en zel.

Si al plat de la balança de fer justícia hi posem Hitler, Mussolini i Franco i, en l'altre plat, hi posem a Xi Jinping, Putin i Trump, sent tan equivalents en autarquia, si un d'ells es deixa portar per l'esquizofrènia psicopàtica que aparenten, la catàstrofe global se'ns avançarà al suïcidi universal que el consumisme irracional de tots està causant amb l'irreversible desgavell climàtic.

Tenint en compte les armes nuclears de destrucció massiva emmagatzemades, les quals no són susceptibles de ser venudes a cap possible adversari, només cap la temptació de amortitzar-les semblant el terror apocalíptic de les guerres, siguin laiques, santes o impies, basades només en el dret de conquesta global en pro de restaurar l'imperialisme dictatorial, contrari a qualsevol indicatiu de democràcia. Un retorn al colonialisme europeu, liderat per l'imperialisme espanyol quan apostava per conquerir totes les terres de globus terraquí il·luminades pel sol.

Les comparacions, per odioses que siguin, cal mantenir-les en un marc de neutralitat que no capto en els poders mediàtic ni judicial, on es filtren comportaments morals similars, com és el presumpte cas José Luís Ábalos, a qui, negant-li la presumpció d'innocència, tenim tots els

salva-pàtries escandalitzats fent públic i notori un picadero, com a esclai sexual, mentre que, pel fet de dir-se Joan Carles I i ostentant el càrrec constitucional més alt de la marca Espanya, se li ha consentit durant anys el palauet particular proper al palau de la Zarzuela, pagat per qui sap qui, acomodant les seves dèries sexuals al marge del seu consagrat matrimoni canònic, tot silenciats com si les institucions polítiques i mediàtiques fossin més sordes, més mudes i més cegues que els tres monos savis xinesos.

La política basada en governs teòricament elegits per majoria i competint amb la minoria anomenada oposició, s'hauria de disciplinar igual que una partida d'escacs, on les blanques només tenen l'avantatge de ser mà de sortida, mantenint les regles del joc, sense fer trampes. Tenint en compte que el escacs, igual que la política, no són un partit de futbol, on davant la impotència del perdedor es permet l'arbitrarietat dels àrbitres, les estirades de samarreta i les simulacions de caigudes a la piscina. ✱

Vivències ROSA PIQUER

Pep Parés

Diu l'Oriol Albó sobre el llibre *Els infants de la Mugue* escrit per Rosa Piquer: *“El riu Mugue també anava cantant mentre queia per una cascada -fluixet durant l'estació seca i impressionant durant l'època de pluges- tot repetint, amb la memòria de la naturalesa, els contes ancestrals que els ngumbes van repetint també al clar de la lluna amb la saviesa d'un poble que no ha necessitat el saber escriure per conservar les seves tradicions”.*

En aquest ambient va viure molts anys l'amiga Rosa Piquer. Ella pensava estar un parell de mesos a l'Àfrica i tornar a casa. Però Àfrica atrapa els esperits sensibles al patiment dels altres i la Rosa s'hi va quedar tota una dècada! Decidida i valenta, havia anat i tornat diverses vegades del Camerun a Barcelona travessant països amb molta violència i el desert del Sàhara en tota mena de vehicles i sempre sent l'única dona en camions carregats d'homes i mercaderies. Ben decidida, lluitava pels seus projectes als poblets que atenia. Uns dispensaris senzills amb les medicines i vacunes més útils i necessàries. Quan

tornava de Barcelona, les seves maletes portaven el mínim, mínim, de roba personal i tota la resta eren medicines de tota mena per a la seva gent aprofitant que era llicenciada en farmàcia i mestra. Podria haver viscut al mateix dispensari o al costat d'altres europeus però no, durant una bona època, la Rosa va triar de viure a la cabana d'una família amiga amb nens, mare i àvia. En aquest ambient la seva sensibilitat es corprenia en veure com amb tan poc es podia ser prou feliç. Als vuit anys els nens ja són grans i fan la majoria de tasques de casa mentre els pares treballen: anar a buscar aigua al pou, netejar la casa, cuidar dels germans petits a tota hora, encendre el foc per al menjar i el llum de petroli per veure-s'hi i, els nens que tenen més sort, anar a l'escola que podia estar a més de deu quilòmetres.

Però la Rosa no explica desgràcies al seu llibre que narra el tarannà dels nens d'uns poblets del Camerun molt allunyats de les grans vies de comunicació, al mig de la selva. Tot i els seus problemes a les cames que l'obligaren a anar amb bastó des de feia molts anys, sempre ens mostrà una visió positiva de la vida senzilla dels infants camerunesos que anava passant davant dels seus ulls inquietos. Torna a Barcelona per la mort sobtada de sa mare i es queda aquí per a no deixar sol el pare.

Acabada, doncs, l'estada al Camerun, a la Rosa li encarreguen un projecte per atendre joves amb discapacitat intel·lectual límit i, al 1976, aquesta escola de Barcelona ja era una realitat: el Centre de Formació i Treball Flor de Maig. Hi passà molts anys com a docent fins a la seva jubilació. Va col·laborar amb Medicus Mundi fins a ser-ne presidenta. Defensà fermament els medicaments genèrics més barats que podien arribar a més malalts. De jubilada, amb més de vuitanta anys i sempre que la seva fràgil salut li ho permetia, repartia medicaments a persones drogodependents amb la saviesa d'una farmacèutica i mestra sensible amb els més desvalguts.

La Rosa | foto Pep Parés

Ara fa un parell de setmanes que la Rosa ens ha deixat per sempre. Va donar el cos a la ciència –coneixent-la no podia ser d'una altra manera-. Els amics plens de tristesa però amb el record càlid i ben viu de com era, agraïm la sort d'haver-la conegut. Un amic i jo vam anar a cantar a la residència on estava últimament i, malgrat no ser massa conscient de la nostra presència, no va deixar de somriure'ns. Un sol de persona.

La meua dona i jo la coneguèrem a la Coral Intermitent sobre la qual ja vaig escriure un article. La Rosa, ulls verds, tranquil·la i afable, gaudia de les nostres trobades d'allò més, sobretot si cantàvem cançons alegres que li recordaven els temps de joventut. Li encantava entonar *Salud, dinero y amor*, -que sovint és el que ens falta, deia- o veure ballar sevillanes a la meua dona.

Una vegada, estant tot el grup en una casa de turisme rural del Solsonès, li agafà com un atac de

cor. Vam trucar al 112 perquè la vingués a buscar. Abans de l'arribada de l'helicòpter ella era la més tranquil·la de tots, amb mig somriure als llavis i amorosint aquells moments tan tensos. Deu ser la pau que es porta a dintre. L'acceptació calmada del destí que ens toca. Se'n va sortir.

La Rosa, discreta, era la humilitat personificada tot i tenir un passat tan intens i haver assumit tantes responsabilitats.

Un company seu del Centre de Formació i Treball Flor de Maig diu de la Rosa:

“Sovint ens representen els àngels amb aureola, amb unes grans ales blanques, però no és cert, els àngels estan entre nosaltres, som com nosaltres, passen inadvertits. L'única cosa que els diferencia és que són molt, molt millors que nosaltres i no ens n'adonem”. *

Dona del Camerun molent gra | foto anònima

Històries de la vila

Joan Muray

Enguany s'escau el Mil·lenari de l'Abadia de Montserrat, una de les fundacions de l'abat, bisbe i comte Oliva, un gran personatge que pertanyia al Casal de Barcelona, besnet de Guifre I el Pelós

La fundació de Montserrat la feu al costat de l'església de Santa Maria, existent ja des del segle IX.

El Mil·lenari de Montserrat és un gran esdeveniment per a Catalunya, per la gran importància de Montserrat al llarg del temps. Fins i tot prestigiosos mitjans de premsa, com el New York Times, han recomanat que entre les destinacions que aquest 2025 cal visitar hi ha el monestir de Montserrat, i també un mitjà com el National Geographic li ha dedicat un extens número monogràfic i en català.

Vegem, però, el que diu la capçalera d'aquestes històries, enumerant tots els números que la revista Gent del Masnou li ha dedicat:

- Juny 93 - Cant a Montserrat
- Març 94 - Ja som a Montserrat
- Juny 94 - Retorn a Montserrat
- Maig 96 - Acadèmia Montserrat
- Maig 98 - Fèlix Millet i Maristany
- Octubre 99 - La Capella de Can Teixidor
- Abril 00 - "Montserrat", Muntanya Sagrada per molts Conceptes
- Abril 02 - "Mus Embarquem" Cap a Montserrat
- Abril 09 - Despullar un Sant per vestir-ne un altre
- Abril 18 - Masnovins vinculats a Montserrat
- Abril 22 - Montserrat 1940, el nazi Himmler, la visita cercant el Greal.

Quant a altres conceptes, tenim el Segon Misteri de Glòria, basat en el relat de Lluc, que fou ofrena de Pere Grau Maristany i Oliver (1863-1926) l'any 1903.

Es troba al camí a la Santa Cova, a la dreta del camí, i és un projecte de l'arquitecte Bonaventura Bassegoda (1862-1940), amb escultures de Josep Reynés (1850-1940). Conté diversos escuts com el de Catalunya, el de Montserrat i el del Masnou.

El monument al mestre Lluís Millet i Pagès (1867-1941) es troba al camí dels Degotalls, també anomenat "dels artistes" per la gran quantitat de monuments dedicats als artistes que conté. Aquest camí és alhora l'inici del camí de Sant Jaume de Compostel·la, el camí montserratí.

VINCLES MASNOVINS AMB MONTSERRAT

Coral Xabec de Gent del Masnou, de l'any 2015, quan cantaren a Montserrat.

Capella de la Mare de Déu de Montserrat. Can Teixidor. El Masnou.

Fou inaugurat l'any 1962, en presència de Lluís M. Millet, fill de l'anterior, de l'abat de Montserrat, Aureli M. Escarré, i de l'autor del relleu, Joan Rebull.

Un altre lligam masnoví el tenim en la sardana «Ja som a Montserrat», composta per Grau Maristany

Segon misteri de Glòria, pel camí de la Santa Cova

Monument al mestre Lluís Millet i Pagès, al camí dels Degotalls

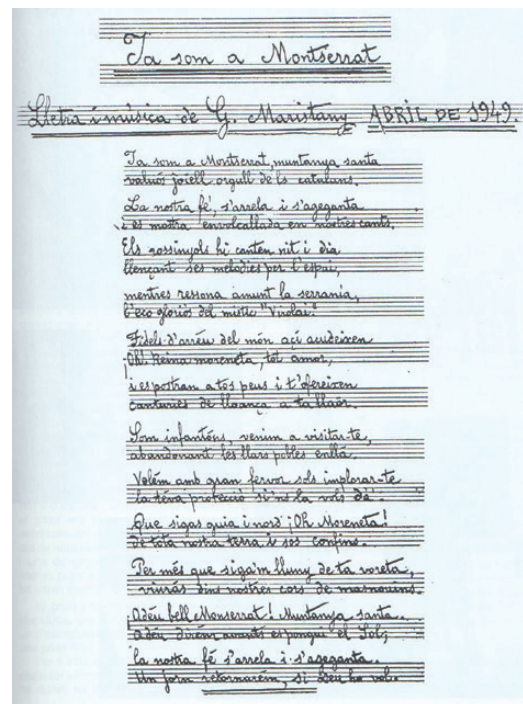
Els sis vaillets que cantaren la sardana el 1949 (imatge del Masnou)

Pintura de Miquel Villà

Pintura de Gerard Rosés

Partitura de la sardana «Ja som a Montserrat», d'en Grau Maristany (Til·là)

i Maristany «Til·là» l'any 1949, que fou cantada per sis vaillets d'aleshores a les caramelles del Masnou d'aquell any 1949. Per l'abril, en autocar, els menuts i les seves famílies enfilaren cap a Montserrat i oferiren els seus cants a la Moreneta.

D'aquest viatge hi ha l'anècdota següent: els caramellaires cantaven abillats de catalans, però pel viatge a Montserrat, a causa de la persecució del règim de tot el que feia tuf de català, vestiren de carrer, i un cop al santuari, les mares els vestiren de pagesos catalans, i així cantaren a la Mare de Déu.

Al cap de quaranta-cinc anys, el 1994, els mateixos cantaires tornaren a cantar al mateix indret, acompanyats de familiars i masnovins.

A més, al Museu de Montserrat s'hi poden veure dues obres pictòriques de masnovins, una d'en Miquel Villà i Bassols (1901-1988) i l'altra d'en Gerard Rosés i Rosés (1944-2017).

Ahora, la nostra coral, la Coral Xabec de Gent del Masnou, hi va cantar amb motiu del seu vint-i-cinc aniversari, el dia 24 d'octubre de 2015. ✨

1.000 anys

RECORDS MASNOVINS DE L'ABAT DE MONTSERRAT

+ Manel Gasch i Hurios - Abat de Montserrat

Em plau molt poder dir una paraula en aquesta revista dedicada a la gent del Masnou, i de fer-ho en aquest mes d'abril de l'any de la celebració del Mil·lenari de la fundació del monestir de Montserrat, que coincideix amb el bicentenari de la vostra vil·la

foto Michelle Raponi en Pixabay

Permeteu-me que comenci amb alguns records biogràfics, que coincidiran amb molts que teniu els de la meua edat i els qui sou una mica més grans.

El Masnou forma part dels records de la meua infantesa, ja que hi vaig passar tots els estius. Aquells estius llargs que anaven de Sant Joan al setembre, coincidint amb les vacances escolars. Parlo de l'any 1970 en endavant, tot i que la meua família tenia ja casa a Ocata, a la zona que hi ha entre la part més marítima i Maricel, des de finals dels anys 50.

En aquella època encara hi havia altres famílies que estiejaven al Masnou i que conviviem amb els del lloc. Imagino que ara això ja gairebé no existeix i tothom hi viu permanentment. Però en aquell temps, les primeres platges una mica netes i practicables de la costa nord de Barcelona eren les masnovines.

I les vacances consistien a baixar a mar, fer vida de família en una casa on ens aplegàvem avis i cosins, jugar i veure com els terrenys del voltant anaven ocupant-se d'edificis. Hi havia encara grans solars buits en el carrer Pau Casals, anant a Maricel, on es podia anar a buscar caragols i els carrers encara

no estaven asfaltats i les tempestes mediterrànies els convertien en rieres.

Recordo també les misses a l'Església del Pilar i anar a buscar la meua àvia quan sortia de missa de cada dia a Sant Pere i la festa major amb la fira, lloc de tantes aventures infantils.

La meua família propera ja no té vinculació amb el Masnou, però els cosins encara conserven la casa. Roman doncs el lligam personal.

M'he permès aquestes notes personals per subratllar els meus records d'un temps del Masnou. Eren moments en els quals era inimaginable que avui escriuria unes ratlles com abat de Montserrat. Però hi ha alguna cosa comuna a mirar enrere a la història de la vida i a mirar enrere a la història del monestir de Montserrat. La memòria ens dona la identitat. La memòria immediata que recordem personalment, com la meua al Masnou i la memòria d'una institució que ens ha estat transmesa per innumbrables generacions de monjos, per testimonis materials, literaris.

Els mil anys d'història de Montserrat ens parlen especialment d'una opció molt benedictina que és l'estabilitat. Perquè els anys donen precisament estabilitat a totes les coses que ens configuren, i mil anys són molts.

Han estat mil anys d'estabilitat en un lloc concret: en una muntanya de conglomerat, de roques de formes capritxoses amb noms d'animals i de persones, identificada amb el paisatge de la Catalunya Central. Una visió que enamora, que ha atret literats importants des de Goethe a Zweig, i que encara avui desperta testimonis vitals molt bonics, sovint anònims, a vegades coneguts.

Són mil anys d'estabilitat en una fe compartida amb tothom, però especialment amb els pelegrins dels pobles, vil·les i ciutats de la nostra terra, que han trobat a Montserrat un lligam amb Déu, amb la identitat cristiana, sempre amb la mediació de la Moreneta. Ella continua essent l'estel de Montserrat, tal com la va cantar Mn. Jacint Verdaguer al Virolai.

Mil anys també de ser monjos benedictins, com els de Ripoll que envià l'abat Oliba, que segueixen la Regla de Sant Benet, aquella amb la qual, com digué el Papa Sant Pau Sisè, culturitzàrem Europa amb l'arada, la creu i el llibre, no menystenint cap de les dimensions humanes. De la saviesa benedictina hem volgut proposar el lema, "Resa, llegeix, regeix-te tu mateix, treballa, en comunitat", sabedors que tot el que conté és bo i és útil pels homes i les dones del món d'avui.

I mil anys finalment d'estabilitat en la nostra cultura. En primer lloc acompanyant la llengua catalana

foto Matthias Hoensch en Pixabay

des del seu naixement en les seves evolucions i procurant que qualsevol expressió de la fe cristiana es pogués fer en català, sempre col·laborant amb els bisbats i altres entitats: la traducció de la Bíblia i la introducció del català a la litúrgia, foren sectors on sempre hi hem col·laborat activament.

Però també, i a intensitats diferents depenent dels segles i dels contextos, el monestir ha estat un agent cultural en la reflexió, pròpia dels monjos, i fent d'altaveu amb la nostra empremta i posteriorment amb les Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Com també la música, amb l'Escolania, l'Escola dels Mestres de Montserrat, la tradició pedagògica relacionada amb la direcció de cants i amb l'orgue, la composició de l'ofici monàstic. I finalment, també en l'àmbit de la cultura, la custòdia i exhibició de les nostres col·leccions de pintura, arqueològiques, d'iconografia de la Mare de Déu.

He volgut només donar unes pinzellades dels fruits d'aquesta estabilitat de la comunitat de monjos durant mil anys, sabent que hi ha molts altres aspectes, alguns fins i tot que s'estan construint, com Montserrat Comunicació que fa present la vida i la pregària del santuari i del monestir als mitjans.

Però especialment, aquest aniversari ens ha recordat una veritat essencial de Montserrat. Són tots els pelegrins, els devots, els visitants els qui han fet això que som. Ells porten el títol de pas, de la mateixa manera que els monjos portem el de l'estabilitat. Tots fem possible que el lloc, el santuari i el monestir de Montserrat sigui una casa

foto Michelle Raponi en Pixabay

que aculli, que ajudi els cristians a trobar-se amb Jesús de Natzaret i l'Evangeli, per la intercessió de la Moreneta i a continuar essent aquest signe que enforteix la pertinença dels pelegrins de sempre i que vol estar obert a rebre i a continuar integrant tots els nouvinguts a Catalunya. ✱

foto Antonio Cansino en Pixabay

Som

CANVIA LES TEVES CREENCES I TRANSFORMA LA TEVA REALITAT

Dr. Oriol Lugo

Les creences no són veritats absolutes. Tampoc són certes o falses, sinó interpretacions de la realitat que hem après al llarg de la vida. Moltes d'aquestes creences ens impulsen, però d'altres ens limiten sense que en siguem conscients. La bona notícia és que les creences es poden modificar

El cervell té una gran neuroplasticitat que ens permet poder fer canvis en les seves estructures. D'aquesta forma podem transformar les nostres creences.

A continuació, presento cinc tècniques efectives per fer-ho.

Posar un interrogant al final

Moltes creences limitants es presenten com afirmacions categòriques, però què passa si les qüestionem? En lloc de dir "Sempre fracasso", prova de formular-ho com una pregunta: "Sempre fracasso?". Això obre la ment a la possibilitat que no sigui així.

Utilitzar les paraules "potser" o "tal vegada"

Introduir aquests termes relativitza la creença i permet generar espai per al dubte i el canvi. En

lloc de dir "No soc bo en això", pots dir "No soc bo en això... potser encara no". Això transforma una creença tancada en una creença amb potencial de canvi.

Parlar en passat

Quan afirmem una creença en temps present, la reafirmem com una realitat immòbil. Si la canviem al passat, generem una transició cap a una nova manera de pensar. Per exemple, "Abans tenia dificultats amb això" implica que potser ara ja no és així.

Buscar excepcions a la creença

Les generalitzacions acostumen a ser inexactes. Si creus que "Sempre et costa parlar en públic", busca moments en què això no hagi estat així. Identificar excepcions ajuda a qüestionar la validesa de la creença i a construir una nova narrativa més útil.

Aplicar una tècnica d'alt impacte emocional

Per fer un canvi més profund, pots utilitzar tècniques simbòliques. Escriu la creença en un paper i després crema'l, mulla'l o infla un globus amb aquesta idea escrita i fes-lo explotar. Aquest tipus d'accions reforcen la sensació de trencar amb la creença antiga i obren la porta a una nova manera de veure la realitat.

Les creences són models mentals que poden ser modificats. Quan les qüestionem, les relativitzem, busquem proves que les desmenteixin i utilitzem tècniques d'impacte emocional, obrim la possibilitat de transformar la nostra manera de pensar i, en conseqüència, la nostra vida.

Estàs preparat/da per canviar la teva realitat? ✱

ARTS VISUALS AMB NOM DE DONA

Rosalia Ramon i Ferràndiz

En els diferents espais del Masnou que acullen exposicions d'arts visuals, aquests dies tenim la possibilitat de gaudir de diferents propostes elaborades per dones de diferent procedència, edat, formació i tècnica creativa.

Instal·lació d'Agnes Essonti

Totes elles mostren com l'art pot esdevenir un element d'explicació i alhora d'interrogació sobre el món, sobre la condició humana, sobre la nostra quotidianitat i la sensació d'estranyesa que tot plegat provoca.

Diari pintat mostra l'obra de Fe Blasco, artista que ens va deixar recentment, i es pot visitar a l'Espai Casinet. Les teles exposen acoloridament la fragilitat de l'ésser humà, sensible, sovint isolat i fins i tot decorat amb les seves circumstàncies. Guaitau sinó la mateixa Cleopatra amb un àspid al voltant del coll com si es tractés d'un collaret de Cartier. Però la mirada íntima de Fe Blasco no és aliena a les imatges que des de l'horror de la guerra devia observar en els mitjans de comunicació, com la família palestina on la mare sosté el cos inert del seu fill mort, descalça, amb uns peus que no toquen a terra en el marc d'un edifici destruït. La mare, però, vesteix una faldilla d'estels com els que ens proposa Chantal Vizcayno a la sala d'exposicions de la Fundació la Calàndria.

15000 estrelles per a Gaza

Mirant cap a Palestina és una mostra repartida en tres àmbits que posa el focus en el conflicte entre Israel i Palestina, conflicte armat que vivim en temps real i que ha estat qualificat com a genocidi. Aquesta il·lustradora masnovina que prefereix qualificar-se com a "artista" ofereix la possibilitat d'establir un vincle personal amb la

causa del poble palestí i apadrinar mitjançant un estel el record dels infants morts des de l'octubre des 2023. Una lluita contra l'oblit que també treballa amb la transformació abstracta de l'obra dels fotoperiodistes que són a la zona en guerra. I, sense deixar la reflexió, hi trobem un espai per a les il·lustracions que esdevenen la veu dels infants, amb el desig d'evocar el seu dolor i la sensació de pèrdua constant i diària que provoquen els bombardeigs sobre una població indefensa.

I és també una evocació allò que mitjançant la seva instal·lació a la Casa de Cultura ens ofereix Agnes Essonti Luque. A **Casa Mbixi**, d'Essonti ens proposa una immersió en una llar imaginada, com si travessant l'entrada de la casa masnovina del número 16 del Passeig Prat de la Riba, se'ns obrís un nou espai flexible i adaptable per a compartir amb altres persones, un lloc on establir una mena de "comunió" amb els altres mitjançant àpats, xerrades i lectures. Hi ha, alhora, una idea de valorització d'objectes quotidians i fins i tot de rebuig que es reutilitzen per a causes tan útils com contenir cacauets en una ampolla de plàstic buida. Un símbol que ens fa reflexionar des de la perspectiva africana d'Essonti sobre la nostra societat modelada pel consum.

Obra de 2024 de Fe Blasco

Fe Blasco, Chantal Vizcayno i Agnes Essonti, creadores que podem conèixer i a qui podem acostar-nos des dels diferents espais d'exposicions del Masnou abans que finalitzi el mes d'abril. No deixeu passar aquesta oportunitat! ✨

Fontseré Pintors s.l.
657 889 214

beds & home

matalasseria Grau

MATALASSERIA, ROBA DE LLIT I COMPLEMENTES PER LA LLAR

📍 c/ Sant Miquel 6 📞 935 551 538 📧 @matalasseria_grau

Anècdotes històriques

DEL SANVITX A L'ENTRAPÀ

Albert Vidal

John Montagu, IV comte de Sandwich, nasqué el 13 de novembre de 1718 i quan només tenia 10 anys heretà el títol nobiliari del seu avi, ja que el seu pare havia mort sis anys enrere

Ja de molt jove se sentí atret per dues passions, els jocs d'escacs i de cartes i viatjar, de manera que feu una llarga ronda per diversos països europeus i els aleshores poc visitats pels britànics com Grècia, Turquia i Egipte.

En tornà del seu periple, als 21 anys, prengué possessió del seu escó a la Cambra dels Lords i al llarg de la seva vida ocupà diferents càrrecs polítics i militars: ministre, primer lord de l'almirallat o primer secretari d'estat.

Tot i ostentar aquestes distincions, mai no abandonà la seva afició al joc i es diu que havia estat fins a 24 hores seguides sense alçar-se de la taula fent una partida de cartes rere l'altra, com també s'explica que davant la necessitat ineludible de fer les seves necessitats, sortia de pressa de la cambra per retornar-hi, com a molt, cinc minuts més tard.

El tema del menjar, es clar, ja era una altra cosa i no se sentia capaç d'estar tantes hores sense fer un mos. Però en aquella època els plats se servien ben abundosos, molt salsats i amb un munt de guarnició entre la gent rica, pel que calia utilitzar les dues mans per ingerir-los. Això representava un problema per qui, com Montagu, sempre en tenia, al menys, una d'ocupada amb el ventall de cartes. Fins que el 1762, ja amb 44 anys, s'empescà la solució: un

dia digué al seus servents que li portessin embotit, un ou i mantega entre dos trossos del deliciós *aish baladí*, el pa egipci que descobrí durant els seus viatges i importà a Anglaterra, i que nosaltres coneixem com pa de pita. Acabava d'inventar l'entrapà més famós de la història que, des d'aleshores, es conegué amb el seu nom, el *sandwich* i que nosaltres hem catalanitzat com *sandvitx*.

Retrat del comte de Sandwich per Thomas Gainsborough

Així vam dir-ne també a Catalunya durant força temps de la menja consistent en posar entre dues llesques de pa alguna cosa: embotits, truita, formatge, melmelada, xocolata... Fins que el 1959 el dramaturg i poeta Joan Oliver, també conegut pel seu pseudònim Pere Quart, fes un viatge cap a terres valencianes junt amb

el seu amic José Agustín Goytisolo per recollir el premi de poesia Ausiàs March a Gandia, l'un en català i l'altre en castellà. Van aturar-se a un bar de Sueca per fer un mos i van demanar un sandvitx per no dir-ne el barbarisme *bocadillo*, i la venedora els digué: *Aixina, que vostès volen un entrapanet. De què?* Al País Valencià ja feia molts anys que en deien així i Oliver decidí adaptar la paraula a *entrapà*, que faria fortuna i seria inclosa al Diccionari General de la Llengua Catalana de Pompeu Fabra en la seva quarta edició de 1966.

De tota manera, abans que arribés a Catalunya l'anglicisme *sandvitx*, ja s'utilitzava l'expressió posar entre pa i pa per referir-se a aquesta menja.

Una variant molt popular és el *biquini*, l'origen del qual en parlarem un altre dia.

També s'atribueix a Oliver l'invent de la paraula *glaçó*, derivada del francès *glaçon*, diminutiu de *glace* (glaç) per definir el cub de gel que es posa dins un got, ja que, anteriorment, d'una beguda amb gel se'n deia *on the rocks*, a la manera anglesa. *

foto Firas Hassoun en Pixabay

SUBMINISTRAMENTS
FERRETERIA
ELECTRODOMÈSTICS

S.E.F.

Vicenç Linares
Itàlia 18 - 935 559 562

**VEREMA
AUTOS**

MECÀNICA

c/ República Argentina 26 - El Masnou (BCN)
935 551 154 • 606 986 892

La FrUiTa

us desitja un
bon Sant Jordi

Mestres Villà 115 - El Masnou
935 403 474 - 618 763 529

Brisa
sin prisa

Arrossos,
carns a la brasa
i shisha lounge
amb cocteleria

Plaça Pati de Vela, 2 - 08912 Badalona
938 072 935 • 660 521 475
brisabadalona@gmail.com

RESTAURANT FELIÇ 2
Cuina de fusió xinesa- mediterrània

C/ Ametllers 2 - 08328 Alella (BCN)
93 540 85 22 - 93 540 48 89
www.feliz2.com

ABRIL - COM SEMPRES

I per Sant Jordi ell li compra una rosa embolicada amb paper de plata.
I per Sant Jordi ell li compra una rosa mai no ha oblidat aquesta data...

J.M. Serrat

Il·lustració ALÈXIA AGUILÀ

I torna i torna el mes d'abril. Els anys passen, però les tradicions hi són per recordar-nos aquelles petites grans coses, que són nostres, que hem celebrat any rere any i que perduraran. Així, el nostre Sant Jordi a l'abril ens és ben present.

I com sempre –que bé poder dir com sempre!–, senyal de benestar, de «normalitat», que tot segueix el seu curs..., i que nosaltres podem continuar, el vint-i-tres d'abril, amb la jornada reivindicativa de cultura i amor, regalant roses i llibres als nostres éssers estimats per celebrar aquesta diada, basada en la llegenda d'un ferotge drac i un cavaller anomenat Sant Jordi que, amb una brillant armadura i espasa en mà, va defensar la princesa i la va salvar de les afilades urpes del monstre. De la sang del drac en va brotar un roser i, Sant Jordi, triomfant, va tallar una rosa per oferir-li a la princesa.

I com sempre, pels volts de Sant Jordi, la Coral Xabec, canta. Ho farà el vint-i-set d'abril, a la Parròquia del Sant Crist de Canyet (Badalona) amb els cants a la missa de les 11:30h, i tot seguit amb un concert de música clàssica en homenatge a Mn. Ramon Morer. Enguany, amb la bona notícia de la incorporació de nous membres: Mercè (*Mise*) Millàs, Sandra Guilerà i M. Dolors Blanco, amb les veus de soprano, i quatre veus masculines (que tanta falta feien...): Guy Leboeuf i Amadeu Quintana, a la corda de baixos, i Joaquim Julve i Rafael Corripio, a la corda de tenors; deixeu-me pensar que potser ha tingut ressò la petició que fèiem a l'editorial del mes de juny, on ens preguntàvem "On són els homes cantaries?"...

Volem, doncs, donar la benvinguda al món coral, als nous cantaires, i desitjar-los que gaudeixin i s'emocionin, **com ho fem sempre**, descobrint en cada nota el gran misteri de la música.

Bona diada! ✨

La Coral Xabec vol comptar amb tu!

Si t'agrada la música i el Cant Coral, vine a cantar amb nosaltres

No cal que sàpigues música ni que tinguis una gran veu.

Assagem tots els dimarts de 21:00 a 23:00 h. - Passa't a les 21:00 h i t'informarem.

c/ Doctor J. Agell, 5, baixos, edifici La Calàndria.

Montserrat Planas tel. 676 763 561 o a Manel Pérez tel. 679 999 509

7 DIFERÈNCIES

Aprofitant que aquesta última setmana de març s'ha celebrat l'edició nº104 de la Volta a Catalunya, us proposo jugar a buscar les 7 diferències amb aquesta fotografia que vaig fer a l'arribada a Montjuïc, l'any 2024

LES 'NURAGHE' (segles XV-VI ac)

Joan Muray

Són les construccions megalítiques de l'illa de Sardenya, que segons alguns floriren fa milers d'anys, tot i que altres les han datat entorn de 3.500 anys. Actualment encara se'n conserven 8.000 de les que es diu que foren cap a 20.000.

Tenen forma de con truncat, i n'hi ha de totes les mides, algunes de més de 20 metres. No tenen fonaments, es sostenen només pel pes de les pedres ciclòpies de la seva construcció. Es diu que la civilització nuràgica fou la més avançada de la Mediterrània occidental.

El seu ús no està clar, els estudiosos li donen tota mena d'usos, des de religió fins a fortalesa, residència, etc.

La mateixa cultura, que produïa bronze, va desenvolupar alhora una sèrie de figures en aquest material i en pedra, totes elles força originals, ja que si les de pedra són grans i se'ls anomena gegants, les de bronze tenen peculiaritats ben especials, ja que algunes, tot i representar humans, porten com unes antenes (no banyes) i dos escuts, un a cada mà, com a defensa. Tot un misteri.

N'hi ha que s'hi pot entrar, i és aleshores quan quedés encara més meravellat de la seva construcció, ja que tenen uns murs de metres de guix, i, per acabar-ho d'arrodonir, per dins d'aquestes parets hi ha una escala, també de pedra, que et permet pujar al cim de la torre.

Una altra cosa que em va cridar l'atenció fou que, no en totes, però sí en bastants, a prop de les

nuraghe hi havia una església d'estil romànic pisà, que, a part de la petja que hi deixà la República de Pisa a l'edat mitjana, podria simbolitzar un vincle religiós entre els monuments megalítics i els temples cristians. Vindria a ser allò que quan hom té un negoci florent, a prop se n'hi posa un altre del mateix estil.

L'illa de Sardenya, junt amb la de Còrsega, fou durant quatre segles possessió de la Corona Catalanoaragonesa, que les perdé, juntament amb tantes altres terres i llibertats, amb els tractats posteriors a la Guerra de Successió. ✱

foto MASSIMO SANNA en Pixabay

Espai poètic

Enric Badal

La poetessa Leslie Pericot Mohr és llicenciada en filologia anglo germànica, professora d'alemany i fundadora l'any 2002 de l'Escola Oficial d'Idiomes del Maresme de la Generalitat de Catalunya. En la seva llarga trajectòria en el món de l'educació, també ha organitzat tallers de poesia per a infants i joves. Avui ens ofereix aquest poema:

A DEU PASSES DE TU

T'havia pintat
de vermell els llavis;
tu et posaves
les mitges transparents sota el genoll
com cada matí
i ell, en silenci, t'havia triat
el vestit, aquell que tant t'agradava...
i entre els dos,
un parèntesi
en temps de ningú.
amb la pinça rosa
recollies
uns cabells
mal tenyits
que ell sí que t'havia estat pentinant.
Ja al carrer,
tot deixant-te el pas
endavant
pel baixant dels graons cap a la platja:
la mirada casual d'una dona
el desafiava

—tu mal maquillada
mal vestida—
i ell, ell a deu passes de tu.
i ell per als dos guarda
aquell quadre que és ja en tu record perdut
—llunyana infantesa—,
bassal de flors estancat en la memòria.
i per si de cas,
dins el mar perdut un dia et saps
barca blanca a la deriva
et vull dir
que ell és, tan sols, a deu passes de tu.

Leslie Pericot Mohr

API

Finques Puig S.L.

COMRAVENDA - ADMINISTRACIÓ - ASS. JURÍDICA

Mossèn Jacint Verdaguer 14 - El Masnou • 93 555 10 60 • 93 555 17 61
fax 93 555 28 90 • www.finquespuig.net • info@finquespuig.net

Corresponsal del Brasil

EXTREMADURA

Joan Maresma i Duran

Perdoneu-me, doncs moltes vegades em repeteixo. Ja he escrit moltes vegades en aquest butlletí que em considero dels afortunats d'aquest planeta. Ho reitero

El castell de Trujillo és una fortalesa construïda entre el segle IX i el segle XII en la localitat cacereña de Trujillo

Al mes de febrer vam tenir la sort d'estar a la península i de fer un tomb per Extremadura. Vam llogar un cotxe i vam sortir cap a Trujillo des de Madrid el dimarts dia 18. La ciutat on hi va néixer Francisco Pizarro em va semblar un lloc per viure: una plaça major monumental, palauets ben bonics, esglésies de final del gòtic i un castell més que correcte.

Palau Episcopal, Càceres

Des de fa uns anys m'agrada anar als llocs amb visita guiada. La guia va fer la seva feina molt bé. A Càceres i a Mèrida també.

El dia següent ens vam arribar a Càceres. Ciutat que és patrimoni de la humanitat. Un altre lloc excepcional: runes romanes, àrabs, esglésies sensacionals, persones amables i no massa turisme, tot i que a tot arreu i a tothora hi ha sempre turistes que no sé d'on surten. En aquesta ciutat existeix un aljub de mitjans del segle XII que, segons ens van explicar, és el segon més gran d'Europa i un dels més ben conservats.

El dijous vam estar a Mèrida, l'antiga Emèrita Augusta. Hi havia estat fa gairebé 30 anys i ja no recordava moltes coses. No recordava el fet que la ciutat va ser fundada per veterans llicenciats de les legions romanes sota els auspicis de l'emperador August l'any 25 abans de Crist. També a la visita guiada de més de tres hores - la recomano; jo ja no sé res de res i la memòria em falla - ens van parlar del patrocini de Marco Agripa en la construcció del fabulós teatre - va erigir també el Panteó a Roma; un edifici meravellós de les lluites a l'amfiteatre, de Santa Eulàlia - patrona d'aquesta ciutat - i del seu abandonament després de la rebel·lió contra les autoritats califals durant tot el segle IX. A l'alcassaba hi ha un altre aljub que baixa fins a quasi tocar al Guadiana que em va semblar una obra d'enginyeria superba i que em va fer recordar l'estació d'Ocata. L'alcassaba va ser construïda en 7 anys per l'emir omeia Abderrahman II; del 835 al 842. No recordo quan van durar les obres a l'estació del tren a Ocata, però sí que recordo que es van allargar quasi un any més del que havien de durar perquè havien trobat aigua!!! Potser es pensaven

Pont Romà, Mèrida

que trobarien petroli arran de mar... Ens pensem que vivim en el millor moment i que tenim la millor tecnologia. Ho dubto. Si s'acabés l'energia avui - imagino què pot passar; suposo que totes les centrals d'Occident que produeixen energia deuen rebre ciberatacs diàriament - només sobreviurien els que saben fer foc, plantar i cuidar alguns animals. Els que vivim a les megalòpolis hauríem d'anar armats i em fa l'efecte que no duraríem massa.

És cert, no obstant, que en viatges sí que som al millor moment: fins no fa massa era impensable anar de Rio de Janeiro a Madrid en un vol d'unes 10 hores. O agafar un cotxe i anar de Gibraltar a Toledo - ho vaig fer el dissabte dia 22; són 610 Km - en unes 7 hores. Com es movien els legionaris d'August? Que menjaven les tropes d'Abderrahman? Es dutxaven els soldats de Pizarro? El món sempre millora. Tenim més benestar, més respecte, més felicitat. Aquesta idea, la idea de progrés, ens ha semblat normal durant els últims tres segles: els fills viuran millor que els seus pares. Imagino que fins al segle XIX el món semblava estàtic: la gent naixia i moria, no

Plaza Mayor de Càceres

es movia del terròs, no sabia el que passava a la resta del planeta i tot romania més o menys igual. Em fa l'efecte que aquesta idea de progrés lineal i ascendent no ha existit pas sempre, ni té beneficis indiscutibles, ni sembla sostenir-se en aquest temps de futur abolit, quan la civilització es fum de morros contra un mur. ✨

Temple de Diana, Mèrida

L'Aljub, últims vestigis àrabs de Càceres i la Plaça Major de Trujillo.

El Teatre romà de Mèrida

el cullerot Sant Felip 45 - El Masnou
93 540 97 41

DE TOT PER A LA CUINA

www.elcullerot.cat • elcullerot@hotmail.com

Can Ventura
des de 1964

Vedella • Xai
• Porc • Pollastre
• Embotits

Pg. Romà Fabra 18,
El Masnou / 935 557 395

SERVIFRUIT
MES A PROP TEU
FES LA COMPRA ONLINE
I TE LA PORTEM A CASA
RÀPID I SENSE COST AFEGIT
MILLORANT PER TU

WWW.SERVIFRUITMASNOU.COM

SERVEI A DOMICILI GRATUÏT A ALELLA, EL MASNOU I TEIÀ
C/. SANT MIQUEL, 41 - 08320 EL MASNOU - 93 333 05 70

**Construcció
i manteniment
de jardins**

**Jardineria
Eloy Borrallo**

649 700 551

TEMPUS

EL REBOST DEL SENTIT'S
El teu celler Gourmet al Masnou
Passatge Roman Fabra, 25 · El Masnou
www.7devi.com · Tel. 95178 22 97

[f](https://www.facebook.com/7devi) [i](https://www.instagram.com/7devi) [t](https://www.tiktok.com/@7devi) @elrebot 7devi

TEMPUS COLLECTION creada pel Rebot dels Sentits

CARXOFES FARCIDES DE BRANDADA DE BACALLÀ

La cuina de l'Antònia

El cullerot

Ingredients

- 4 carxofes de la mateixa mida
- 300 gr de bacallà esmolat al punt de sal
- 50 ml d'oli d'oliva • sal, pebre mòlt
- 3 alls • formatge ratllat • 50 gr de nata • julivert

Preparació

1. Neteja les carxofes. Treu-ne totes les fulles dures i talla la tija fins a deixar una base plana.
2. Truc: mentre les tallem les deixem en un bol amb aigua i julivert perquè no s'oxidin.
3. Cou-les en aigua bullent amb sal, uns 20 minuts, escorre-les i deixa-les refredar boca avall.
4. Quan puguem manipular-les obrir-les en forma de flor, amb molta cura.
5. Omple les carxofes amb la brandada i posa-les en una font de forn, amb base de paper de forn o greixada.
6. Empolvora amb formatge i gratina a 180°, fins que es daurin.

Preparació brandada

1. Posem una mica d'oli en una paella, laminem els alls i ho daurem a foc lent uns 3 minuts, afegim el bacallà i el coem durant 2-3 minuts, a foc baix, deixant que deixi la gelatina.
2. Coem, reservem l'oli amb la gelatina del bacallà, d'una banda i els alls per un altre (ja no els usarem).
3. Posem el bacallà en el got de minipimer i afegim oli a poc a poc perquè ens quedi una massa. Al final afegim la nata, triturarem i ho tenim llest per a menjar.
4. Si ho volem més dens podem afegir patata bullida.

El maridatge de l'Enric

El Rebot dels Sentits

CARA NORD NEGRE TREPAT ECOLÒGIC

Celler Cara Nord Varietat 100% Trepat Tipus Negre jove
Graduació 12 % vol. Preu 15,95 €

Si hi ha un producte que ens complica als sommeliers els maridatges, són les carxofes. Però tenim un raïm que ens facilita la feina. El trepat és un raïm autòcton de la Denominació d'Origen Conca de Barberà. Un raïm amb poc cos, però un bouquet molt expressiu i agradable, amb una entrada lleure, amb notes a fruita vermella molt fresca i amb notes especiades, com pebre negre. Això fa que els sabors més persistents del plat, s'entrelliguin amb aquests especiats. A més, el poc cos, la bona acidesa i la frescor fan que sigui un vi més que recomanat per a qualsevol peix.

Per això, us recomanem el Cara Nord negre Trepat Ecològic de Tomàs Cusiné, un vi elaborat per un dels millors enòlegs catalans. Al·lucinareu amb aquest vi tan expressiu i lleuger, però amb un final llarg i persistent, capaç d'aguantar maridatges complicats com aquests.

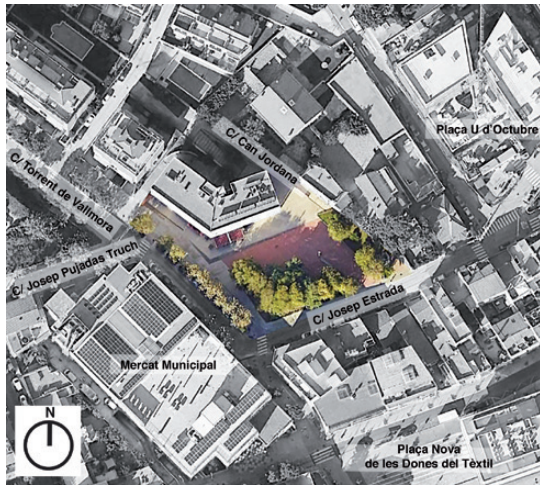
Prepareu-vos per gaudir d'un dels millors vins de la Conca de Barberà.

Salut i vi. ✨

A QUÈ LI DONEM VALOR EN L'ESPai PÚBLIC?

“El poble és el meu esforç i el vostre esforç, és la meua veu i la vostra veu, és la meua petita mort i la vostra petita mort. El poble és el conjunt del nostre esforç i de la nostra veu i de la nostra petita mort. El poble és tu i tu i tu i tot d'altra gent que no coneixes, i els seus secrets i els secrets dels altres.”

“El Poble” Miquel Martí i Pol (1956-58)

Reconeixeu la sensació que quan alguna cosa us agrada bastant, teniu ganes de fer-ho saber? Aprofitarem l'esdeveniment astrològic de Venus i Mercuri en Àries (expressar directament el que donem valor) per parlar sobre un espai públic que cada cop que hi passo, m'hi fixo perquè... m'agrada, m'agrada!

Coneixeu la plaça Miquel Martí i Pol? Reconec que fa poc vaig saber que es deia així. Està passada la Plaça Nova de les Dones del Tèxtil i per sota del Parc de Vallmora, just al costat del Mercat Municipal. Allà, busqueu-hi el poema sencer “El Poble”. Pel que fa a disseny, sembla que no tingui res a destacar i, potser, no ho té, però jo hi destaco la senzillesa de com està tractat l'espai en si.

Arribant-hi per la cantonada del carrer Josep Estrada, hi accedim pel punt més baix. Des d'aquí, fins al carrer Josep Pujadas Truch hi ha uns 4 metres de desnivell. Aquest és el condicionant principal que marca el disseny de la plaça que ho transforma en el principal gest: un parterre que absorbeix aquest desnivell i que crea ambients diferents en l'espai.

Ja remarco que no hi ha res innovador a destacar. Ara bé, crec que és necessari justament posar el focus en com un sol gest organitza un espai públic de manera amable i elegant mentre s'adapta al terreny orgànicament. Aquest parterre diferencia el nivell de la vorera i el carrer amb el de la plaça i, així, aquesta queda resguardada.

El gest mateix també conté la zona d'arbres que hi crea una àrea frondosa d'ombra amb uns bancs amples de material alineats amb la direcció del carrer. Aquests també limiten els dos tipus de paviments, el de ciment i el de sorra, els quals mantenen una bona proporció pel que és la plaça en general (recordem que com més superfície de paviment permeable millor, per absorbir l'aigua i regular la calor a l'estiu).

Una part de la resta de l'espai queda dividit per quatre esglaons creant una zona en diferent nivell que dona servei a la planta baixa de l'edifici que hi ha i que ho diferencia, de manera subtil, de la plaça oberta. L'accés es produeix a nivell per les cantonades i les voreres amples emfatitzen aquesta comoditat.

Simplement, això és tot. Sense escarafalls, ni materials, ni dissenys especials. Aquesta plaça ofereix diferents espais per diversos usos de manera elegant, senzilla i útil. Això denota que hi ha hagut un disseny i una planificació escaient pel lloc.

Sovint em recordo que tot ha de ser més fàcil i senzill, que si no, alguna cosa ha de canviar o que no és per aquest camí (i no només en l'àmbit laboral...).

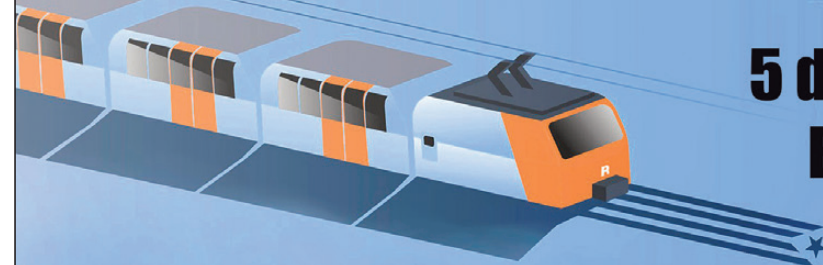
Reconeixeu aquest gest? Què us transmet? Quin altre exemple senzill us ve al cap que us agradi tant que el vulgueu transmetre? Us convido a compartir-ho! ✨

FOTOGRAFIA ESPORTIVA I D'ESDEVENIMENTS
MARTI DURAN FELIU - @dufefoto - dufefoto@gmail.com

ÚNICA VIA:
INDEPENDÈNCIA
Per uns trens dignes

5 d'abril 12 h
Estació de Sants

Rodalies és un caos diari. És una situació insostenible i té culpables: l'espoli fiscal i la manca d'inversió de l'estat espanyol. No volem empreses mixtes amb l'estat, volem totes les competències. Ens cal la Independència.

assemblea
El Masnou

Endavant,
sempre endavant!

ESTUDI SANTI ELENA

Disseny gràfic • Il·lustració

HEU VIST EL WEB? CLICA →

www.estudisantielena.com
santi@estudisantielena.com • 699 775 558

c/ Doctor J. Agell, 5 baixos - 08320 El Masnou - C.I.F. G58507120
Tel. 679 036 893 • gentdelmasnou@gmail.com • www.gentdelmasnou.cat

CONVOCATÒRIA DE LES ASSEMBLEES DE SOCIS ORDINÀRIA I EXTRAORDINÀRIA 2025

D'acord amb el que disposen els estatuts de Gent del Masnou, a través de la present es convoquen les **Assemblees Generals Ordinària i Extraordinària** per al **diumenge 6 d'abril del 2025, a les 12 del migdia**, al local social de l'entitat, carrer Doctor Josep Agell, núm. 5. **ASSEMBLEA ORDINÀRIA. PROPOSTA D'ORDRE DEL DIA:**

- 1) Lectura i aprovació, si escau, de l'acta de l'Assemblea Ordinària del 2024.
- 2) Presentació i aprovació, si escau, de l'estat de comptes de l'exercici 2024 (*)
- 3) Presentació i aprovació, si escau, del pressupost per al 2025 (*)
- 4) Presentació de la memòria de l'any 2024 i projectes per al 2025.
- 5) Sugeriments i preguntes

(*) L'estat de comptes del 2024 i el pressupost del 2025 seran des del dia 5 de febrer de 2025 a disposició de tots els socis al local social, per a la consulta i estudi previs.

D'acord amb els estatuts, es poden presentar, amb el suport mínim de 10 socis, al·legacions i mocions a la proposta d'ordre del dia de l'Assemblea Ordinària i incloure-hi nous punts, fins a 30 dies abans del dia de la celebració de l'Assemblea, mitjançant escrit adreçat a la Secretària de l'Associació.

ASSEMBLEA EXTRAORDINÀRIA. ORDRE DEL DIA:

Punt únic: Renovació dels càrrecs de President, Secretari, Vocal de Cultura i Vocal no adscrit (*)

(*) D'acord amb els estatuts, per presentar candidatures a qualsevol dels càrrecs de la Junta Directiva caldrà el suport del President, de la Junta Directiva o bé d'un mínim de 10 socis. A tal efecte, el cens electoral de socis restarà a la Secretària de l'Associació per a consulta dels socis interessats a presentar-se com a candidats.

Cordialment, *Manel Pérez i Colomera, President de Gent del Masnou*

PRESENTACIÓ DE LLIBRE

De **JOAN MURAY**
Històries de la Vila del Masnou IV

A càrrec de l'autor, en Joan Muray

DISSABTE, 12 d'ABRIL de 2025, a les 6 de la tarda

Al nostre local social, c/ Dr. J. Agell, núm.5, baixos

Aquest volum, com els tres anteriors, és un recull de les Històries... aparegudes a la

revista GENT DEL MASNOU. Els quatre fan un temps total de 37 anys, des del 1987 fins al 2024, fet remarcable, ja que entre els quatre volums i altres llibres de l'autor, sumen 3000 pàgines de la història masnovina.

PETITS ENCANTS A FAVOR DE DISMA

Diumenge 5 de maig, durant tot el matí.

Com l'any passat, serem a la confluència del Pg. Prat de la Riba (N-II) amb el carrer Doctor J. Agell. Abans, porteu-nos els objectes que voleu donar per a ser venuts, els dies feiners (excepte dimarts i dissabtes), de 18:00 a 20:00 h

EXPOSICIÓ D'OBRES DE M. FONT DÍAZ

“PAISATGES IMAGINARIS”
Mostra de pintures d'aquest consagrat artista, del 18 d'abril al 21 de maig de 2025 a la Sala Expositiva de La Calàndria.

Ho organitza GENT DEL MASNOU

ADRECES DE CORREU ELECTRÒNIC

A fi i efecte de poder mantenir informació àgil i puntual de les activitats de Gent del Masnou, recordem als socis que ens poden facilitar la seva adreça de correu electrònic. Només cal que ens enviïn un correu amb aquest text:

“Autoritzo a Gent del Masnou a utilitzar aquesta adreça de correu electrònic per a informació i comunicacions de l'entitat”.

CLASSES DE IOGA

Classes de meditació, respiració i relaxació impartides per **Jordi Berrocal** professor de Kundalini-ioga. Cal portar una estoreta (o matalaset), tovallola, coixí petit, pareo i roba còmoda.

Els dimarts de les 18,30 a 20 h.

Preu trimestral 80€, socis 70€

Inscripcions jordiona@hotmail.com

tel. 695 389 304

Lloc Gent del Masnou -

c/ Dr. J. Agell 5 - El Masnou

El Masnou

McDelivery

McCafé

TAS

Joiers

Rellotgeria
Taller propi

32 ANYS AL VOSTRE SERVEI
Almeria 31 - El Masnou
93 540 34 85

CAFÈ DE BAIX

Bar • Esmorzars • Tapes

NOU HORARI: de dilluns a dissabte de 8:00 a 20:00 h. - Diumenge tancat

DISPOSEM DE TERRASSA A L'INTERIOR • tel. reserves 931 251 197

Passeig de la Riera 74 - 08329 Teià